

8. Kaheksas väide, et EKP rikkus *nemo auditur* põhimõtet.
9. Üheksas väide, et EKP pani toime võimu kuritarvitamise.
10. Kümnes väide, et rikutud on ABLV Bankile Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklist 41 tulenevat õigust, kuna ei olnud tagatud, et ABLV Banki küsimusi käsitleksid kohased liidu institutsioonid, organid ja asutused.

16. mail 2018 esitatud hagi – Strabag Belgium versus parlament

(Kohtuasi T-299/18)

(2018/C 259/56)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Strabag Belgium (Antwerpen, Belgia) (esindajad: advokaadid M. Schoups, K. Lemmens ja M. Lahbib)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada käesolev tühistamishagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- sellest tulenevalt tühistada: (i) 19. aprilli 2018. aasta otsus, millega jäeti jõusse Euroopa Parlamendi 24. novembri 2017. aasta otsus sõlmida hankeleping, mille ese on Brüsselis asuvate Euroopa Parlamendi hoonete parandustööde peatöövõtja raamleping (hange nr 06/D20/2017/M036), viie muu pakujaga kui Strabag Belgium, mitte viimati nimetatud ettevõtjaga; ning (ii) pakkumuste hindamise aruanne (lisan), mille eelarvevahendite käsutaja nimetatud hindamiskomisjon koostas 26. märtsil 2018;
- mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik menetlusega seotud kohtukulud, sealhulgas menetluskulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitab hageja üheainsa väite, et rikutud on:

- (i) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määruse (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT 2012, L 298, lk 1), muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. oktoobri 2015. aasta määrusega (EL, Euratom) nr 2015/1929 (ELT 2015, L 286, lk 1), artikli 110 lõiget 5, mis näeb ette, et komisjonile antakse õigus võtta kooskõlas artikliga 210 vastu delegeeritud õigusakte hindamiskriteeriumide, sealhulgas majanduslikult soodsaima pakkumise täpsustamiseks;
- (ii) artiklit 151, muudetud komisjoni 30. oktoobri 2015. aasta delegeeritud määrusega (EL) 2015/2462, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) nr 1268/2012, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju) kohaldamise eeskirju (ELT 2015, L 342, lk 7), ning millega sätestatakse põhjendamatu madalate pakkumuste suhtes kohaldatavad eeskirjad;

(iii) määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artiklit 102, millega nähakse ette läbipaistvuse, proportsionaalsuse, võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu üldpõhimõtted hankemenetluste valdkonnas.

Hageja on seisukohal, et neid norme rikuti, sest vaidlustatud otsuses:

- (i) ei ole ära näidatud, et esitatud pakkumustes või selgitustes, mida hiljem küsiti, sisalduks mõni element, mis võimaldaks jõuda otsusele, et mõni pakkumuse esitanud ettevõtjatest oleks esitanud kehtivaid norme arvestades põhjendamatult madala pakkumuse ning
- (ii) on määratud ilma seda põhjendamata, et eespool nimetatud pakkumus on kõige madalam õiguspärane pakkumus, samas kui selle pakkuja pakkumus ei ole tingimata kõige madalam õiguspärane pakkumus, sest see sisaldab põhjendamatult madalaid hindu ja oleks tulnud tunnistada õigusvastaseks ja kõrvale jätta pärast seda, kui Euroopa Parlament on küsimuse täpsemalt ja süvitsi läbi vaadanud.

8. mail 2018 esitatud hagi – MLPS versus komisjon

(Kohtuasi T-304/18)

(2018/C 259/57)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Mouvement pour la liberté de la protection sociale (MLPS) (Pariis, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat M. Gibaud)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada Euroopa Komisjon tegevusetus ja otsustada, et ta hoidus õigusvastaselt ühenduse Mouvement pour la liberté de la protection sociale (MLPS) 21. detsembri 2017. aasta kaebuse menetlemise jätkamisest;
- tühistada täies ulatuses Euroopa Komisjoni 7. märtsi 2018. aasta otsus keelduda ühenduse Mouvement pour la liberté de la protection sociale (MLPS) 21. detsembri 2017. aasta kaebuse menetlemise jätkamisest;
- otsustada kohtukulude jaotuse üle.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et eelkõige on vaidlustatud otsuses asjaoludele antud väär hinnang, mille kohaselt võib Prantsuse sotsiaalkindlustussüsteemid kvalifitseerida „riiklikuks sotsiaalkindlustussüsteemiks“, kuigi need ei ole ette nähtud kogu elanikkonnale ega isegi kogu aktiivsele elanikkonnale, vaid need on süsteemid, mis koondavad töötajaid vastavalt nende tööalasele staatusele, kellele tuleb seega kohaldada direktiive 92/49/EMÜ ja 92/96/EMÜ.